

70/700

70-LECIE ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW FOTOGRAFIKÓW & 700-LECIE LUBLINA

70/700

70-lecie Związku Polskich Artystów Fotografików i 700-lecie Lublina to wspinała okazja do zaprezentowania twórczości artystów fotografików skupionych w istniejącym od 2003 roku Okręgu Lubelskim ZPAF-u. Od drugiej połowy XIX wieku fotografia wpisała się na stałe w kulturalne kalendarium miasta. Obecnie Lublin stał się ważnym ośrodkiem rozwoju fotografii artystycznej. Przygotowana wystawa członków okręgu lubelskiego ZPAF jest dobitnym przykładem świadomego wykorzystywania tego medium. Przekrój prezentowanych prac to obrazy osobowości twórczych. Świadczą o tym różne style, techniki, formy prezentacji i przekazu czy w końcu treści prezentowanych fotografii.

Tomasz Młynarczyk

Honorowy Patronat nad wystawą objął
Prezydent Miasta Lublin dr Krzysztof Żuk

Związek Polskich Artystów Fotografików jest kontynuacją Fotoklubu Polskiego, który działał w międzywojniu (do roku 1939). W roku 1947 władze państwowe formalnie powołały Polski Związek Fotografików i zatwierdziły jego Statut. Był to pierwszy na świecie związek twórczy zrzeszający fotografików. Jego prezesem został Jan Bułhak. Obecną nazwę: Związek Polskich Artystów Fotografików nadano w roku 1952.

Założenia programowe Związek realizował za pośrednictwem swoich władz centralnych i sieci jednostek terenowych: Okręgów (zrzeszających powyżej 10 członków) oraz Delegatur (zrzeszających od 3 do 10 członków). Członkowie Prezydium Zarządu Głównego wybierani na Walnym Zjeździe oraz prezesi Okręgów i kierownicy Delegatur tworzą Zarząd Główny ZPAF, który między Zjazdami jest najwyższą władzą związkową. Prezydium ZG działa w imieniu Zarządu Głównego ZPAF. W roku 1957 Związek zrzeszał 219 członków. W roku 1978 funkcjonowało: 9 Okręgów i 9 Delegatur.

Delegatura Lubelska ZPAF powstała w roku 1959 i zrzeszała trzech członków: Ludwik Hartwig (leg. nr 171, czł. ZPAF od 1953 r.), Tadeusz Witkowski (leg. nr 185, czł. ZPAF od 1954 r.) i Tadeusz Raczkowski (leg. nr 195, czł. ZPAF od r. 1956). Funkcję kierownika Delegatury Lubelskiej od powstania do śmierci w roku 1986 pełnił mgr inż. architekt Tadeusz Witkowski. Dokumenty dotyczące Delegatury Lubelskiej ZPAF zostały zdeponowane w Bibliotece Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie (zbiory specjalne: katalog rękopisów cz. VII, sygnatury 2811-2929).

W latach następnych, od roku 1987, członkowie ZPAF z terenu Województwa Lubelskiego należeli organizacyjnie do Okręgu Warszawskiego ZPAF. W miesiącu grudniu 2002 roku byli to następujący członkowie ZPAF : Stefan Ciechan, Lucjan Demidowski, Edmund Fladrzyński, Krzysztof Jabłoński, Ryszard Karczmarski, Henryk Kuś, Jan Magierski, Piotr Perczyński, Andrzej Polakowski i Zbigniew Zugaj. Uchwałą Zarządu Głównego ZPAF z dnia 15 kwietnia 2003 roku został powołany Okręg Lubelski Związku Polskich Artystów Fotografików. Prezesem Okręgu Lubelskiego ZPAF został wybrany Ryszard Karczmarski.

Członkowie Okręgu Lubelskiego ZPAF wykazują szeroko pojętą aktywność twórczą i popularyzatorską w zakresie fotografii artystycznej. Przejawia się ona między innymi: wystawami indywidualnymi, prezentacją prac w prestiżowych salonach krajowych i zagranicznych, szkoleniem młodych adeptów fotografii. Doroczne Wystawy Fotografii Okręgu Lubelskiego ZPAF stanowią przegląd dorobku artystów w minionych latach, tradycyjnie eksponowane w: Galerii MDK-2 „Po schodach” w Lublinie, Galerii „Atelier” w Chełmie i Galerii „Ratusz” w Zamościu.

Członkowie Okręgu Lubelskiego ZPAF uczestniczyli w dziesiątkach plenerów fotograficznych w Polsce i za granicą (Litwa, Ukraina, Białoruś), integrujących środowiska fotograficzne. Drukiem zostały wydane albumy autorskie członków Okręgu Lubelskiego ZPAF: Ryszarda Karczmarskiego, Dariusza Kosteckiego, Andrzeja Polakowskiego i Grzegorza Zabłockiego, prezentujące ich dorobek twórczy w fotografii artystycznej. W uznaniu zasług wniesionych dla Miasta Lublin i Województwa Lubelskiego za pracę i zaangażowanie na rzecz kultury, członkowie Okręgu Lubelskiego ZPAF byli nagradzani i wyróżniani przez władze miasta i województwa.

Na zebraniu wyborczym w Lublinie dnia 18 maja 2017 r. powstał nowy Zarząd Okręgu Lubelskiego ZPAF w składzie:

Tomasz Młynarczyk – prezes
Jakub Szymański – wiceprezes
Paweł Znamierowski – sekretarz
Mariusz Mazur – skarbnik
Ryszard Karczmarski – członek Zarządu.

Komisja Rewizyjna:

Lucjan Demidowski – przewodniczący, Andrzej Polakowski i Tadeusz Żaczek – członkowie.

Stefan Ciechan

Urodził się w Krasnymstawie w 1945. Wykształcenie - Historia Sztuki KUL. Fotografiją interesuje się od dzieciństwa, od 1990 członek ZPAF. Zajmuje się fotografią reportażową, krajobrazu, fotografią teatralną, fotografią dzieł sztuki. Nie stroni od fotografii kreatywnej, choć najbardziej ceni sobie jej dokumentalny charakter. Lubi fotografować w czerni-bieli. Od 1970 członek, a w latach 1979 – 1991 wiceprezes do spraw artystyczno - wystawienniczych Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego. W latach 1974 – 1991 pracował jako instruktor fotografii w Fotoklubie Domu Kultury LSM. Powstały setki zdjęć

reportażowych, dokumentalnych, kilka autorskich wystaw. Od 1995 do 2015 zatrudniony był w Akademickiej Oficynie Wydawniczej - tysiące zdjęć, dokument, reportaż, kreacja - montaż.

15 wystaw autorskich w Polsce. Swoje prace prezentował w Pradze, Genewie, Lyonie, Delmenhorst, Bratysławie. Brał udział w wystawach zbiorowych, przeglądach i konkursach - wyróżnienia i nagrody. Jest autorem setek zdjęć publikowanych w prasie, albumach podręcznikach, folderach, plakatach, katalogach itp.

Lucjan Demidowski

Urodzony w 1946 r. Artysta fotografik członek ZPAF od 1971 r.

WAŻNIEJSZE WYSTAWY INDYWIDUALNE:

1. Autoportret 1971 r. - Lublin, Warszawa, Olsztyn - BWA
2. Ogród - galeria Labirynt 1973 r. Lublin
3. Rzeczywiste - pozorne - galeria Remont 1973 r. Warszawa
4. Transfiguracje - galeria Labirynt 1974 r. Lublin
5. Fotografie, fotografie - Nowy Sad 1974 r.
6. Strumień - 1988 r. Foto Medium Art Wrocław
7. Lustra 1990 r. Mała Galeria Warszawa
8. Wizerunki 1993 r. BWA Lublin
9. Obrazy iluzoryczne 2010 r. - Galeria NN Lublin
10. Lucjan Demidowski - 40 - 2011 r. - Galeria NN Lublin
11. Obrazy iluzoryczne - 2011 r. Muzeum J. Długosza Sandomierz

WAŻNIEJSZE PREZENTACJE ZBIOROWE:

1. Polska Fotografia Poszukująca 1972,1973 Tokio, Kolonia, Paryż
2. Kino Laboratorium - 1973 Galeria EL Elbląg
3. Nowe Kino 1974 - Galeria Współczesna Warszawa
4. Polska Fotografia Współczesna 1975 Niemcy, Szwajcaria

5. "Out of Eastern Europe – Private Photography" 1986
MIT Cambridge, USA
6. Polska Fotografia Intermedialna lat 80-tych 1988 Poznań
7. Fotografia i (gra) z rzeczywistością 1989 Łódź
8. Fotoanarchiv II 1990 Szombathely Węgry
9. Polska Fotografia XXw. - 2008 r. Muzeum Czartoryskich
Arsenał - Kraków
10. Lublin - Drohobycz - J.Czechowicz-B.Schulz 2009 r. - Kazimierz
Dolny nad Wisłą
11. Prawda i nieprawda fotografii" - 2010 r. - BWA Lublin
12. Międzynarodowe Biennale Sztuki - „Fokus” 2010 r.
Łódź „Konceptualizm - medium fotografia”
13. Labirynt - zakręty awangardy 2010 r. - Warsztaty Kultury Lublin

Laureat II Lubelskiej Nagrody Plastycznej 1973 r. za najciekawsze wydarzenie artystyczne. Dwukrotny stypendysta MKiSz.
Liczne publikacje w prasie i wydawnictwach artystycznych.

Prace w zbiorach: BWA Lublin, Lubelskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, kolekcjach prywatnych.

Edmund Fladrzyński

Urodzony w 1942 r. w Kolonii Wileńskiej. W latach 1959 – 63 działał we Wrocławskim Towarzystwie Fotograficznym oraz w grupie artystycznej „sześć” przy MDK we Wrocławiu. Od 1965 r. prezes Foto-Klubu Ziemi Chełmskiej. W 1985 r. otrzymał od Międzynarodowej Federacji Sztuki Fotograficznej honorowy tytuł „Artiste FIAP”. Członek rzeczywisty ZPAF od 1986 r. Uczestniczył w ponad 90 wystawach krajowych i zagranicznych zdobywając szereg nagród i wyróżnień. Między innymi Grand Prix na Biennale „Dziecko” w Rzeszowie (1984 r.), medale srebrne

na Biennale Fotografii Górskiej w Jeleniej Górze (1980 r.) i Międzynarodowym Salonie Fotograficznym FIAP w Belgii (1987 r.) oraz medale brązowe na Międzynarodowym Biennale Fotografii Przyrodniczej w Poznaniu (1980 r.) i Międzynarodowym Salonie Fotograficznym na Tajwanie (1976 r.). Autor 5-ciu wystaw indywidualnych.

Ważniejsze cykle prac: „Skąły”, „Wydmy”, „Pilichonki”.

Edward Hartwig

Ur. w 1909 r., zmarł w 2003 r.

Jeden z najwybitniejszych polskich fotografów. Jego ojciec prowadził atelier fotograficzne w Moskwie, a następnie w Lublinie, dokąd rodzina Hartwigoów przeniosła się z powodu rewolucji. Hartwig rozpoczął fotografowanie w połowie lat 20. W 1929 r. w Lublinie odbyła się jego pierwsza wystawa indywidualna. W latach 1932 – 34 studiował w Graphisches Institut w Wiedniu w pracowni Rudolfa Kapitza i Hamsa Daimlera. W latach 1944 – 46 przebywał w łagrze, a po wojnie zamieszkał w Warszawie. Zajmował się przede wszystkim fotografią pejzażową, w której realizował liczne eksperymenty formalne, polegające przede wszystkim na stosowaniu grafizacji obrazu, dochodząc do przedstawień abstrakcyjnych. Opublikował wiele albumów fotograficznych m. in.: „Ziemia rodzinna”, 1955; „Fotografika”, 1958; „Kulisy teatru”, 1969; „Wariacje fotograficzne”, 1978; „Wierzyby”, 1989. W latach 1969-74 redagował Almanach Fotografiki Polskiej. Jego twórczość przez kilkadziesiąt lat kształtowała poziom polskiej fotografii. Twórca był czołowym przedstawicielem kierunków estetycznych, prądów i nurtów pojawiających się w polskiej fotografii. Uznawany jest za artystę wszechstronnego, łączącego w pracach fotografię i grafikę, zafascynowanego na równi pejzażem i człowiekiem, fotografią teatralną, architekturą i szczegółem. Był członkiem - założycielem Związku Polskich Artystów Fotografików. Jego prace znajdują się m. in. w: Muzeum Sztuki - Łódź; Muzeum Narodowe - Wrocław; Muzeum - Kazimierz Dolny; Muzeum Miejskie - Lublin; Biblioteka Narodowa - Warszawa; Murray Forbes Collectio - Cambridge, Anglia; Portrait Collection - Museum of Fine Art, Huston, USA; Nawigator Foundation - Boston, USA; Izrael Museum - Tel Aviv, Izrael; Muzeum Narodowe - Warszawa; Muzeum Fotografii - Kraków; Muzeum Historyczne Miasta Stołecznego Warszawy; Muzeum Teatralne – Warszawa, od 2009 w zbiorach Victoria & Albert Museum w Londynie, oraz kolekcjach prywatnych na całym świecie.

Helena Hartwig

Członek rzeczywisty ZPAF od 11.06.1951.

Urodzona 21. 02. 1910 w Lublinie, zmarła 2. 08. 1998 w Warszawie. Ukończyła w Lublinie Gimnazjum Ogólnokształcące, zajmowała się projektowaniem mody i jako młoda dziewczyna interesowała się amatorsko fotografią. W 1932 r. wyszła za mąż za Edwarda Hartwiga, który prowadził wówczas zakład fotograficzny ojca. Nauczył żonę fotografować i wkrótce młodzi małżonkowie prowadzili zakład wspólnie. Jej praca zyskała uznanie wśród klientów. W latach 1935 – 1937 samodzielnie prowadziła zakład. Od 1936 była członkinią Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego, a następnie Polskiego Towarzystwa Fotograficznego, Oddział w Lublinie. W 1942 została czeladnikiem, a w 1950 uzyskała dyplom mistrzowski w rzemiośle fotograficznym. W czasie II wojny prowadziła samodzielnie zakład fotograficzny i utrzymywała rodzinę.

W 1951 rodzina Hartwigów przeniosła się do Warszawy, gdzie małżonkowie otworzyli pracownię fotograficzną. Po zakończeniu wojny Helena zdecydowała się na udział w wystawach fotografii artystycznej i była obecna na wielu wystawach ogólnopolskich.

Wystawy indywidualne (wybór): „Fotografie” - Galeria Kordegarda, Warszawa 1962; „Baalbek” - Warszawa 1997.

Wystawy zbiorowe (wybór): Salon Tokio (złoty medal) - Japonia 1958; Salon Bordeaux (srebrny medal) - Francja 1958; „Wystawa portretu” (złoty medal - Gdańsk oraz pośmiertnie: „Rodzina Hartwigów” - Stara Galeria ZPAF, Warszawa 2004.

Prace w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, ZPAF w Warszawie, w kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą.

Ludwik Hartwig

Ur. w 1883 r., zmarł w 1975. Fotograf, zasłużony mieszkaniec Lublina. W 1896 r., mając 13 lat, ze względu na trudne warunki domowe, rozpoczął naukę w zakładzie fotograficznym Jakuba Tyraspolskiego jako czeladnik. W 1903 r. wyjechał do Moskwy, gdzie był pracownikiem u A.A. Apelta. W 1906 r. założył samodzielny zakład fotograficzny, który prowadził do 1917 r. Rewolucja spowodowała, że wraz z żoną Marią oraz dziećmi: Walentym, Edwardem, Heleną i Zofią, wyjechał do Polski. Zamieszkał w Lublinie, gdzie przez 2 lata pracował jako fotograf wojskowy, a następnie otworzył własny zakład przy ul. Narutowicza 19 (1919), który prowadził przez 16 lat. Następnie przeniósł się do budynku Hotelu Europejskiego, lecz pracownia została zniszczona podczas bombardowania Lublina 9 września 1939 r. W gruzach stracił sprzęt, archiwum prac, także dorobek syna, Edwarda Hartwiga, który w pracowni ojca przechowywał swoje zdjęcia. W okresie wojny kontynuował pracę. Po wojnie objął zakład fotograficzny swojej drugiej żony, przy ulicy Świętoduskiej, który prowadził do 1 września 1950 r. Zakład ten został następnie przejęty przez spółdzielnię „Zorza”.

Ewa Hartwig-Fijałkowska

Ur. w 1941 r. w Lublinie. W 1965 roku ukończyła Akademię Medyczną w Warszawie na Wydziale Stomatologii. W trakcie studiów brała udział w krajowych i międzynarodowych wystawach fotograficznych organizowanych przez studentów i pracowników służby zdrowia, uzyskując liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.:

1960 - II Wystawa Fotografii Medyków, Warszawa,
1964 - III Międzynarodowa Wystawa Fotografii Pracowników Służby Zdrowia, Warszawa PKiN,
1965 i 1966 - VII i VIII Wystawa Medyków, Warszawa,
1966 - IV Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny Pracowników Służby Zdrowia,
1976 i 1980 - XIII i XIV Biennale Medyków, Bukareszt,
Od 1962 r. jest członkiem Studenckiej Grupy Fotograficznej „Stodoła”. Część grupy znalazła swe miejsce w związku Polskich Artystów Fotografików i nawiązując do tradycji grupy utworzyli tam grupę „ST-60”. Z okazji XX-lecia klubu w 1976 roku zostały zaprezentowane prace na retrospektywnej wystawie w „Stodole”. Wcześniej prezentowała swoje prace na monotematycznych wystawach Grupy: „Śmiecie w mieście”, „Mleko”, „Parowozownia”, „Chemar”.

W 1967 r. została członkiem ZPAF.

1967 - 105 Międzynarodowa Wystawa Fotografii w Edynburgu,
1968 - Międzynarodowa Wystawa, Zagrzeb (Jugosławia),
1968 - Międzynarodowy Salon Fotograficzny „Homo 68”, Legnica,
1973 - Międzynarodowa Wystawa „Słońce” zorganizowana dla uczczenia 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika,
1986 - Wystawa Fotografii - II Salon Zaproszonych, Łódź,
1987 - Krajobrazy Świata w Fotografii Polskich Podróżników, Warszawa CBA Zachęta,
1988 - III Salon Zaproszonych, Łódź,
1988 - Indywidualna wystawa „Przemijanie”, Kielce,
1989 - XI Biennale Krajobrazu Polskiego, Kielce,
1997 - Indywidualna wystawa „Impresje amerykańskie”, Warszawa, Stara Galeria ZPAF,
1998 - „Impresje amerykańskie”, Bielsko-Biała,
2004 - Rodzina Hartwigów (Edward, Helena, Ewa), Warszawa, Stara Galeria ZPAF.

W 1968 zaczęła podróżować w związku z pracą męża po egzotycznych dla Europejczyka krajach. Była w Nigerii, Singapurze i Ameryce Północnej. Od tej pory fotografia podróżnicza stała się jej głównym zainteresowaniem. Rozpoczęła współpracę z redakcją „Poznaj Świat”, poza tym przesyłała fotoreportaże do innych czasopism. Współpracowała z Warszawskim Towarzystwem Fotograficznym, prezentując na wieczorach autorskich dorobek własny i matki - Heleny Hartwig.

Jest współautorką zdjęć (z ojcem Edwardem Hartwigiem) albumów Fotograficznych „Kazimierz nad Wisłą”, „Żelazowa Wola”, „Spotkanie z Chopinem”. Jest członkiem jury Konkursów Fotograficznych im. Edwarda Hartwiga w Lublinie.

W 2004 r. otrzymała Dyplom Ministerstwa Kultury za osiągnięcia w pracy artystycznej oraz upowszechnianie sztuki fotograficznej. Przez ostatnie lata archiwizuje fotograficzny dorobek życia matki i ojca. 2008 r. - „Fotografki” - Dokumentalistki - polskie fotografie XX w., Galeria Zachęta, Warszawa.

W 2016 r. została honorowym członkiem Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego im. Edwarda Hartwiga.

Krzysztof Jabłoński

Ur. w 1930 r., zmarł w 2014 r.

Z wykształcenia historyk sztuki Członek ZPAF (od 1957 r.) oraz ZAIKS (1963), Artiste Federation International d'art. Photographique oraz Associate Royal Photographic Society of Great Britain.

Odnznaczony Medalem im. J. Bułhaka, Zasłużony dla miasta Warszawy oraz szeregiem innych odznaczeń i wyróżnień.

Autor wielu albumów o zabytkach: „Wilanów”, „Łazienki i Belweder”, „Zamek w Łańcucie”, „Zamek w Malborku”, „Nieborów i Arkadia”, „Stare

miasto i Zamek Królewski w Warszawie”, „Zamek w Oporowie” oraz „Łódź”, Warszawa - portret miasta”, „Lublin”, „Płock”, „Poznań i okolice”, „Gdańsk”.

Liczne publikacje zdjęć w wydawnictwach naukowych i popularno-naukowych.

Wystawy indywidualne: m.in. „Świat w kolorze”, „Barwy cmentarzy” eksponowane w Warszawie oraz inne ekspozycje w Berlinie, Monachium i Wilnie.

Autor ponad stu artykułów o fotografii barwnej publikowanych w „Foto” i „Fotografii”.

Marcin Jastrzębski

Ur. w 1974 r. Studiował filozofię na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Posługuje się fotografią cyfrową, analogową (w tym wielkoformatową) oraz otworkową ze względu na naturalnie uzyskiwane długie czasy naświetlania. Uczestniczył w ok. 50

indywidualnych i zbiorowych wystawach fotografii artystycznej. Laureat konkursów fotograficznych oraz z dziedziny grafiki komputerowej w kraju i za granicą. W 2013 r. był przedstawicielem Polski na Biennale Fotografii Artystycznej w Bogocie w Kolumbii. Pasjonat podróży motocyklowych. Samotnie przemierzył motocyklem północne rejony Europy, od najdalszych terenów Szkocji poprzez Skandynawię i północne rejony Półwyspu Kolskiego Rosji, a także Bałkany. Mieszka w Polsce, gdzie pracuje jako grafik komputerowy.

Ryszard Zbigniew Karczmarski

Członek rzeczywisty ZPAF od 17. 05. 2001 r.

Okręg Lubelski ZPAF, staż artystyczny od 1987 r.

Urodził się 6. 04. 1957 r. w Gdyni. Ukończył studia na UMCS w Lublinie na Wydziale Pedagogiki (1984; uzyskał tytuł magistra techniki). Pracował jako nauczyciel w szkole podstawowej i średniej. Był fotografem w Muzeum Ziemi Chełmskiej oraz instruktorem fotografii. Od 1996 r. prowadzi własną firmę fotograficzną. W 1996 r. uzyskał dyplom mistrzowski. Od 1984 r. jest członkiem Foto Klubu Ziemi Chełmskiej. Członek ZPAF, w latach 2003 – 2017 był prezesem Okręgu Lubelskiego. Ważniejsze cykle fotografii: „Fotografia marynistyczna” (żeglarstwo), „Prawosławie”, „Nocne pejzaże”, „Pogranicze wschodniej Polski”,

„Fotografia otworkowa”, „Dotyk Światła”, fotografia otworkowa - Portret Janusza Trzebiatowskiego - „Natchnienie”, kartki z podróży - Armenia, Tajlandia, Indonezja oraz cykl „Polesie” - spotkania 2013 - 2016. Autor albumu fotograficznego „Dotyk światła”. Organizator warsztatów i plenerów fotograficznych, między innymi „wielkiego formatu - technik alternatywnych oraz Spotkania na „NA STYKU” Ukraina 2016 – 2017. Dwukrotny laureat Chełmskiej Nagrody KAJA , jako animator oraz twórca kultury. W 2017 roku odznaczony medalem Gloria Artis. Od 21 lat prowadzi galerię fotografii obecnie GALERIA ATELIER w Chełmie.

Od 2015 roku działa jako fotograf niezależny.

Agnieszka Kliczka

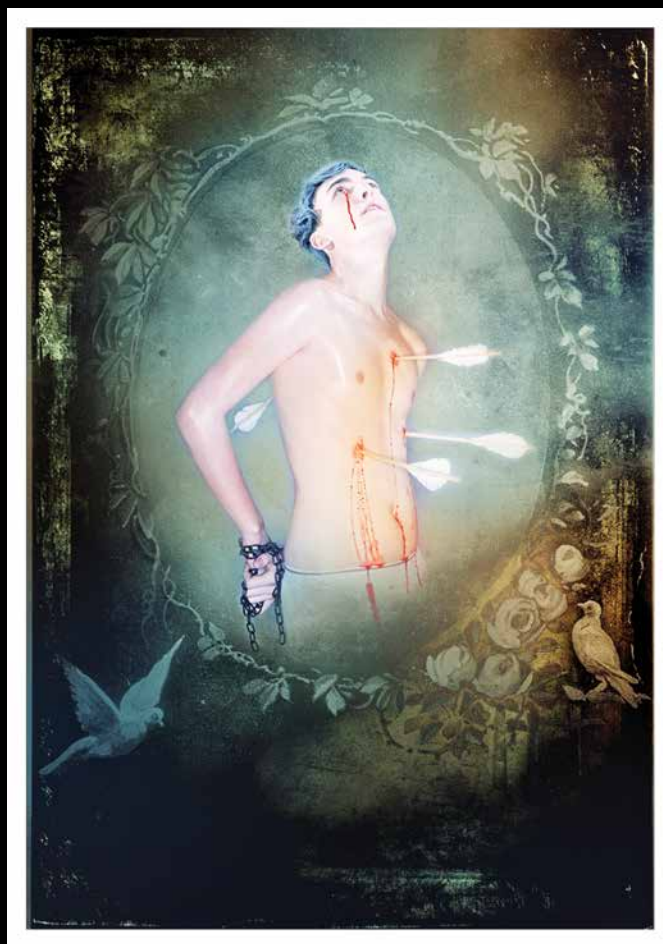
Jestem pasjonatem kreatywnej fotografii studyjnej. Od roku 2008 do 2011 studiowałam w Stevenson College Edinburgh (UK) na kierunku Professional Photography. Moimi nauczycielami byli m.in. Jon Lee i Matthew Sowerby zaś zakres tematyczny obejmował wszystkie obszary komercyjnego użycia fotografii (Theory, Portraiture, Studio Still Life, Image Editing, Darkroom Techniques, Social, Corporate, Digital Imaging, Photojournalism, Advertising, Fashion, Documentary i inne). Uzyskałam III nagrodę w konkursie 2010 Image Awards BIPP Scotland – Advertising & Fashion – Student Category a także zaproszono mnie do BIPP. W maju 2010 odbyłam dwutygodniowe szkolenie w Paryżu, z zakresu fotografii dokumentalnej. W 2010 uczęszczałam na wykłady w ramach Open Studies: Interpreting Photographs: an Introduction (The University of Edinburgh). Od 2011 jestem członkiem ZPAF - Okręg Lubelski, gdzie w 2014 roku pełniłam funkcję wiceprezesa. W 2008 uzyskałam tytuł magistra w Instytucie Kulturoznawstwa UMCS (krytyka i promocja sztuk plastycznych), oraz mam absolutorium na kierunku Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna UMCS (studia licencjackie).

Jako właściciel firmy Fotograficznej FaceTheDream.com zapoczątkowałam i rozwinęłam Projekt Metamorfozy Fotograficzne Face the Dream. W ciągu niespełna 1.5 roku zorganizowałam 22 edycje tego wydarzenia (dające w sumie 530 przeprowadzonych metamorfoz). Jako Fotograf wykonywałam najróżniejsze zlecenia: od fotografii ślubnej, noworodkowej i rodzinnej, po wizerunkowe zdjęcia korporacyjne, przedmiotów (w tym biżuterii), buduar a także byłam mobilnym fotografem w szkołach i przedszkolach.

W latach 2005 do 2008 jako Założyciel i Prezes Grupy Fotografów Lubelskich UMCS w ciągu 3 lat zorganizowałam: 3 ogólnopolskie konferencje naukowe z zakresu fotografii, 20 warsztatów fotograficznych (dla dzieci i dorosłych, grupowych i indywidualnych), 15 wystaw i niezliczoną ilość foto-sesji (głównie z modelami).

Do największych osiągnięć tego okresu zaliczam Organizację Dni Fotografii (11-14.05.2009, 13-17.05.2008) - stworzyłam największy w tym czasie festiwal fotograficzny w regionie. Wielkim wyzwaniem była dla mnie redakcja wydawnictwa pokonferencyjnego, korekta i skład książki pt. "II Dni Fotografii im. Edwarda Hartwiga w Lublinie", którą z sukcesem wydałam w 2008 roku.

Obecnie pracuję jako marketingowiec, równocześnie rozwijając projekt Face the Dream.

Dariusz Kostecki

Ur. w 1960 r., nauczyciel języka polskiego. Należy do Foto-Klubu Ziemi Chełmskiej oraz Związku Polskich Artystów Fotografików. Swoje prace eksponował między innymi na następujących wystawach:

V Biennale Młodych, Gliwice 1983 (brązowy medal FASFWP); "Lublin, Lublinianie, Lubelszczyzna", Lublin 1985 (III nagroda); „Fotografia Roku”, Jarosław 1986 (wyróżnienie i Dyplom ZPAF); "Fotografia Academica" Międzynarodowa Wystawa Fotografii Absolwentów Szkół Wyższych Uczelni, Pardubice 1986 (wyróżnienie); Jubileuszowa

wystawa Foto-Klubu Ziemi Chełmskiej, Chełm 1996; "Ach Lubelskie, jakie cudne", Lublin 2005 (I nagroda), Konkurs tygodnika „Newsweek” - Newsreportaż `2005 - druga nagroda w kategorii „Ludzie”; I nagroda w konkursie Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie „Lubelskie na weekend”, Lublin 2007; L'ambiente e la gente Dell'Europa e Della Federazione Russa, Alba, Włochy 2007 (IV nagroda). Fotografuje motywy sakralne na wschodnim pograniczu Polski. Jest współautorem albumu „Ślady obecności”.

Henryk Kuś

Ur. w 1952 r. w Opolu. Dr nauk humanistycznych w zakresie filozofii. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Od 1980 zajmuje się krytyką i teorią sztuki, szczególnie fotografii. W I. 80. XX w. założył i prowadził Galerię fs (fotografii socjologicznej) w Białej Podlaskiej oraz uczestniczył w radzie programowej Galerii Fotografii Hybrydy w Warszawie. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki (2000). W 2008 otrzymał grand Prowincji Gelderland (Holandia) na realizację wystawy „Młode Pokolenie” (Lublin, Arnhem), obecnie stała ekspozycja w WSEI w Lublinie. W 2013 stypendysta Marszałka Województwa Lubelskiego

(„Simple Passed”, Pracownia Fotografii Teatru NN). Udział w wystawie „Foto-obiekt” w: Galerii Propaganda w Warszawie (2013), CSW Elektrownia w Radomiu (2013/14), Imaginarium w Łodzi (2014), BWA w Kielcach (2014). W 2014 udział w wystawie „So Far, so Closed” w Abbaye de Neumunster w Luxemburgu. W 2015 udział w wystawie „(A)symetrie. Sztuka współczesna w kontekście muzeum”, Lubelskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Muzeum Lubelskie w Lublinie. W 2015 - stypendium Prezydenta Miasta Lublin („Inny Lublin”, wystawa fotografii w Politechnice Lubelskiej).

Jan Magierski

Ur. w 1936. Nauczyciel akademicki, instruktor fotografii, członek ZPAF, Klubu LX i Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego.

Fotografią zajmuje się od 1960 r. Udział w ok. 60 wystawach krajowych i zagranicznych. Ekspozycje indywidualne, m.in. o tematyce krajoznawczej i polarnej. Udział w opracowaniach monograficznych,

m.in.: „Almanach fotoamatora” Iskry 1974; „Portrety i krajobrazy” WL 1978; „Polska Fotografia Krajobrazowa 1944-1984” ZPAF OŚ 1985; „Festiwal Kapel i Śpiewaków Ludowych” KAW 1989; „Między Wisłą a Bugiem” NFOŚGW 1998; „Polska Fotografia Krajoznawcza” PTTK CFK 2000; „Mistrzowie polskiego pejzażu” Fine Grain 2000. Działalność społeczna: prezes Fotoklubu „Zamek”(1966 – 72), organizacja wystaw „Konfrontacje” (1971 – 77), działalność instruktorska i popularyzatorska w fotografii.

Mariusz Paweł Mazur

Rocznik 1972. Absolwent Politechniki Lubelskiej.

Członek rzeczywisty z tytułem artysta fotografik stowarzyszeń twórczych:

- Związek Polskich Artystów Fotografików (ZPAF)
- Międzynarodowa Federacja Sztuki Fotograficznej (FIAP – Fédération Internationale de l'Art Photographique)
- Fotoklub Rzeczypospolitej Polskiej (Fotoklub RP)

A także członek:

- LTF (Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego)
- PSA (Photographic Society of America)

Tematy fotograficzne: PORTRET, PEJZAŻ, MARTWA NATURA.

Mieszka i tworzy w Lublinie. W zależności od potrzeby pracuje w technikach cyfrowych jak i w tradycyjnych, analogowych technikach srebrnych. Ulubiona technika, tak zwana „guma dwuchromianowa” – XIX wieczna, szlachetna technika fotograficzna.

Jego fotografie eksponowane były na ponad 140 wystawach (indywidualnych, zbiorowych i pokonkursowych) w Polsce oraz poza jej granicami (Argentyna, Belgia, Bośnia i Hercegowina, Brazylia, Bułgaria, Chiny, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Malezja, Niemcy, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Ukraina, Węgry)

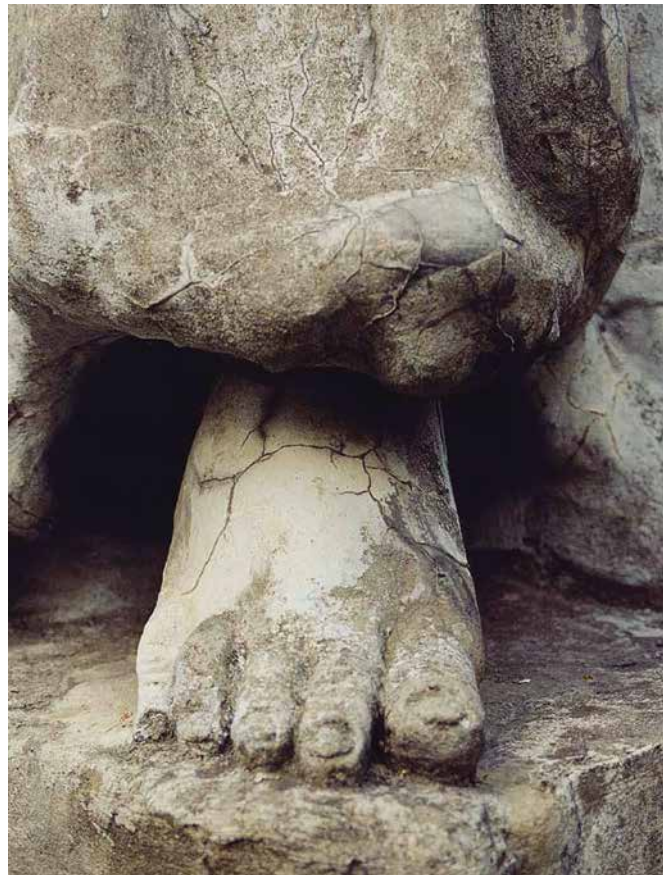

Leszek Mądzik

Scenograf, reżyser, malarz, fotograf.

Profesor warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jest założycielem, dyrektorem i reżyserem Sceny Plastycznej KUL. Twórca dotykający w swoich dziełach i realizacjach scenicznych sfery sacrum i odwołujący się do najgłębszych przeżyć i duchowości człowieka. Jego twórczość to filozoficzna refleksja o życiu, śmierci i przemijaniu w niezwykle subtelnej i nowatorskiej formie.

Artysta urodził się 5 lutego 1945 r. w Bartoszowinach na Kielecczyźnie. Studiował historię sztuki w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i reżyserię na Wydziale Sztuki Łalkarskiej w Białymstoku. Z teatrem zetknął się dzięki Irenie Byrskiej, która zaprosiła go, jeszcze jako studenta, do współpracy scenograficznej przy reżyserowanej w Teatrze Akademickim KUL Wandzie Norwida (1967). To przedstawienie oraz scenografia do spektaklu wg Testamentu F. Villona w Teatrze Gong 2 przyniosły mu pierwsze nagrody studenckich festiwali. W 1969 r. Leszek Mądzik założył Scenę Plastyczną KUL. 24 marca 1970 r. odbyła się premiera pierwszego przedstawienia *Ecce Homo*. Leszek Mądzik w swoim teatrze zrezygnował ze słowa. Akcja dramatyczna jego spektakli została zastąpiona grą światła i ciemności, kontrapunktami ciszy i muzyki, co wraz z różnorodnymi środkami wizualnymi (maski, manekiny, formy przestrzenne) składa się na pełen znaczeń niezwykle obraz. Leszek Mądzik zrezygnował także z indywidualnych ról aktorskich, posługuje się aktorem jako rekwizytem lub elementem plastycznym, co doprowadziło go do stworzenia własnej i oryginalnej formy teatru. Wspólnym mianownikiem jego spektakli teatralnych są rozważania egzystencjalne, tajemnica i przemijanie. Na Scenie Platycznej KUL powstały spektakle: *Wieczera* (1972), *Włókna* (1973), *Ikar* (1974), *Piętno* (1975), *Zielnik* (1976), *Wilgoć* (1978), *Wędrownie* (1980), *Brzeg* (1983), *Pętanie* (1986), *Wrota* (1989), *Tchnienie* (1992), *Szczelina* (1994), *Kir* (1997), *Całun* (2000), *Odchodzi* (2003), *Bruzda* (2006), *Przejście* (2010), *Lustro* (2013), *Cień* (2013), *Gorset* (2016). Leszek Mądzik współpracuje także jako reżyser i scenograf z wieloma teatrami w Polsce i za granicą, prowadzi warsztaty teatralne w uczelniach artystycznych w Europie i USA. Ze swoimi autorskimi przedstawieniami uczestniczył w kilkudziesięciu światowych festiwalach teatralnych zdobywając nagrody i wyróżnienia. Podobnie jak teatr, także fotografia i plakat w wykonaniu Leszka Mądzika są refleksją nad ludzkim losem, przypominają o przemijaniu. Plakaty są plastycznym połączeniem bliskich autorowi współczesnych środków wyrazu z motywami malarstwa romańskiego, gotyckiego i renesansowego. Leszek Mądzik jest laureatem wielu nagród i odznaczeń (m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis, Medal Papieskiej Rady ds. Kultury Per Artem ad Deum). Jest Honorowym Obywatel Kielec.

Tomasz Młynarczyk

Członek Związku Polskich Artystów Fotografików, mieszka w Radzynie Podlaskim.

Zajmuje się fotografią koncepcyjną i eksperymentalną oraz szeroko rozumianą fotografią społeczną. Dokumentuje i analizuje przenikanie się kultur, tradycji i wiary terenów Polski Wschodniej.

Autor wystaw indywidualnych: „Gdzie jest pałac”, „Struktury, faktury, formy”, „Radzyń 7.00”, „Światło-wody”, „Prawosławie”, „Archiwum - forma i światłocień”, „Bal”, „Trzepak”, „Ostatni seans” oraz „Żebro Adama”. Udział w ponad 150 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą (Węgry, Francja).

Publikował w dziennikach, tygodnikach, albumach fotograficznych i książkach np.: „Kraina Bugu”, „Kozirynek – kwartalnik kulturalny”. Współpracuje z Katolicką Agencją Informacyjną.

Jego prace znajdują się w zbiorach Instytutu Teatralnego w Warszawie, Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie, Archiwum Państwowym w Lublinie Oddział w Radzynie Podlaskim, Miejskiej Bibliotece Publicznej w Radzynie Podlaskim oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą m.in.: Ukraina, Węgry, Anglia, USA, Francja.

Założyciel Radzyńskiego Klubu Fotograficznego „Klatka”, Współtworzył Grupę Twórczą MOTYCZ. „Fotograf Roku 2003” Związku Polskich Fotografów Przyrody. Laureat licznych konkursów krajowych i zagranicznych, np.: „Radzyński Bakałarz 2014” za „Walizkę Józefa Karłowicza” Dominiki Leszczyńskiej i Tomasza Młynarczyka jako najlepsza praca historyczna mająca charakter naukowy.

Autor albumów: „Radzyń w fotografii Tomasza Młynarczyka”, „Na moje oko”, „Sacrum przydrożne”, „Teatr w teatrze”. Współautor albumów m.in.: „Dolina Tyśmienicy”, „Kock w fotografii”, „Walizka Józefa Karłowicza”, „Dwudziestolecie Beatyfikacji Męczenników z Pratulina”.

Piotr Stefan Perczyński

Ur. w roku 1950 w Białej Podlaskiej, woj. lubelskie.

Wykształcenie plastyczne oraz studia filozoficzne.

W latach 1987 – 1995 związany z Gorzowskim Towarzystwem

Fotograficznym. Od roku 1995 członek Związku Polskich Artystów

Fotografików, obecnie Okręgu Lubelskiego.

Uprawia fotografię klasyczną czarno-białą i barwną, fotografię

otworkową oraz techniki chromianowe - gumę i pigment.

Swoje prace prezentował dotychczas na 18 wystawach indywidualnych.

Andrzej Polakowski

Ur. w 1937 r. Artysta fotografik, mgr inż. budownictwa lądowego, członek rzeczywisty Związku Polskich Artystów Fotografików, członek honorowy Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego. Autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych oraz uczestnik ponad 400 wystaw zbiorowych w Polsce i zagranicą.

Jego twórczość obejmuje szerokie spektrum tematyczne, w którym można wyróżnić kilka wątków: reportaż przemysłowy, reportaż

społeczny, fotografia socjologiczna, zdjęcia należące do szeroko pojętego nurtu fotografii poszukującej oraz dokumentację lubelskiego życia artystycznego.

Autor albumów „Plastyka lubelska”, „Majdanek”, „Pożegnanie taboru” (wyróżnienie w konkursie PTWK na najpiękniejszą książkę roku).

Jest laureatem za twórczość wielu nagród i wyróżnień.

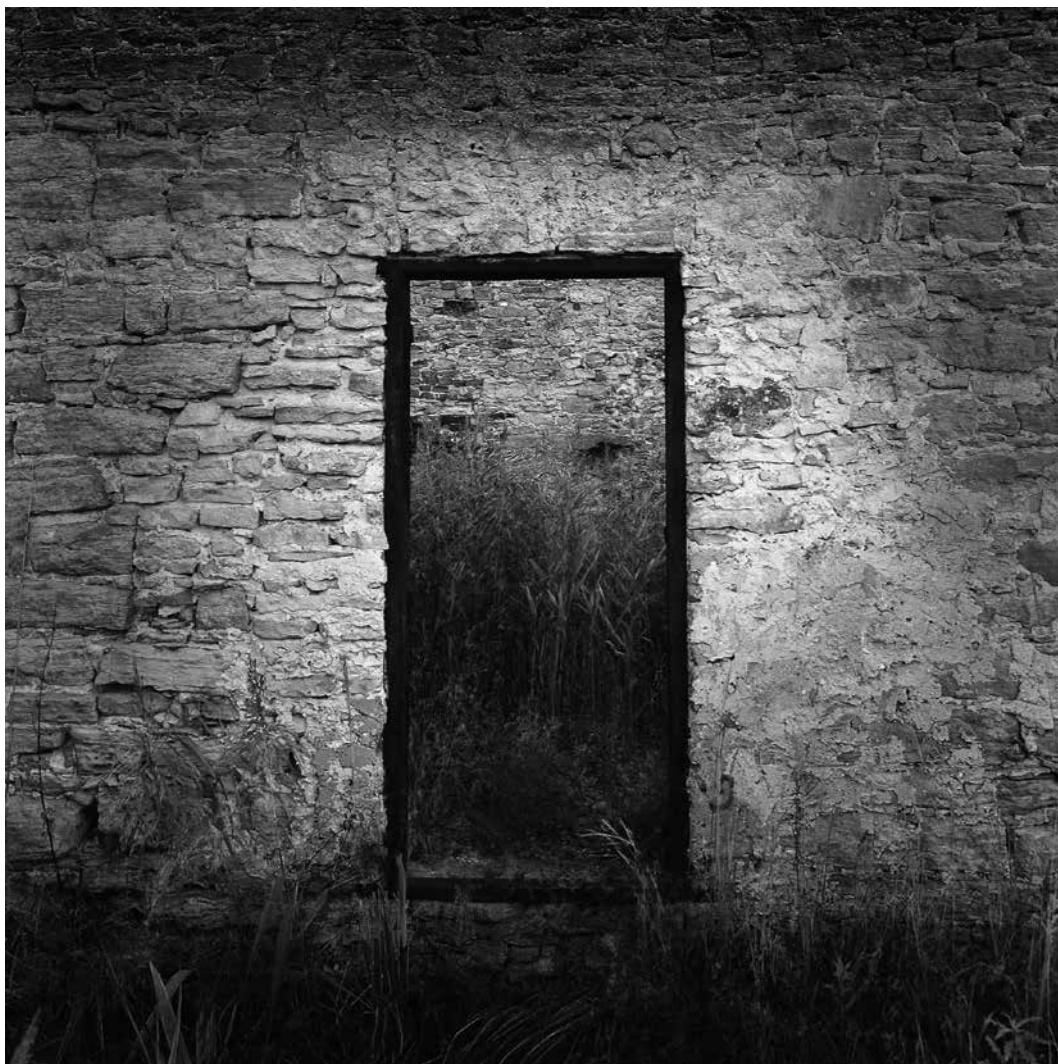
W 2013 r. Nagroda Kulturalna Województwa Lubelskiego.

Jolanta Rycerska

Urodzona w Lublinie, z wykształcenia filozof (KUL) i fotograf (otwarty przewód doktorski na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie). Od 2001 roku prezes Związku Polskich Artystów Fotografików. Wykładowca fotografii na Europejskim Wydziale Sztuk Akademii Vistula i Studium Fotografii ZPAF. Autorka kilkudziesięciu wystaw indywidualnych i zbiorowych. Członkini Rady Programowej Galerii Kordegarda. Stypendystka MKiDN

w roku 2016. Kurator kilkudziesięciu wystaw fotografii w różnych galeriach w latach 2005 – 2017. W 2014 roku otrzymała nagrodę specjalną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za osiągnięcia twórcze. Pomysłodawca i dyrektor trzech edycji festiwalu Warsaw Photo Days oraz ósmej edycji Warszawskiego Festiwalu Fotografii Artystycznej. Mieszka i pracuje w Warszawie.

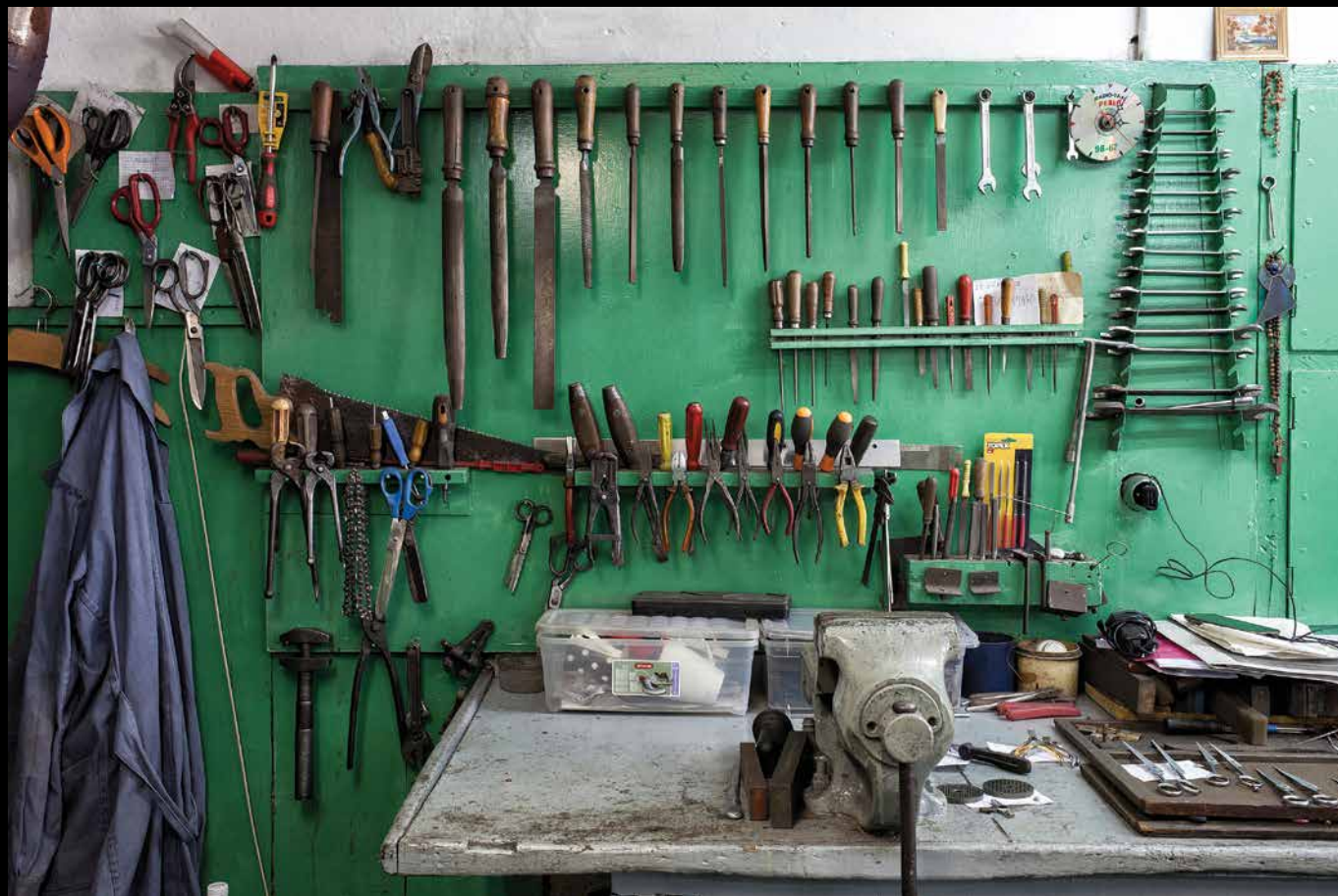

Jakub Szymański

Urodzony w Lublinie. Z wykształcenia lekarz weterynarii. W sposób świadomy zaczął fotografować w szkole średniej. Była to fotografia tradycyjna, setki godzin spędzonych w ciemni, slajdy i tworzenie diaporam. Na początku była fotografia przyrody, architektury i pejzaży. Aparat zawsze towarzyszył mu w czasie wielu podróży. Obecnie realizuje się w fotografii dokumentalnej, zaangażowanej

społecznie. Jego najważniejsze zainteresowania skupiają się na człowieku i jego działalności. Obserwuje i dokumentuje relacje człowieka z jego własnym otoczeniem, w naturalnym środowisku, w czasie codziennych zajęć.

Od marca 2016 – członek Związku Polskich Artystów Fotografików.

Arkadiusz Ścichocki

Urodził się 28 listopada 1968 roku w Siedlcach. W roku 1993 ukończył Studium Fotografii w Białej Podlaskiej dyplomem pt.: „Gancwol Ganiewski fotograf zapomniany” pod kierunkiem Leszka Szczerbickiego. W 1994 r. otrzymał od Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach tytuł instruktora fotografii trzeciego stopnia. W latach 1995 – 1999 prowadził pracownię fotografii historycznej w Muzeum Okręgowym w Siedlcach. Od 1999 roku pracuje dla Agora SA. realizując zdjęcia o tematyce m.in.: reportaż, portret, pejzaż, fotografia żywności, fotografia wnętrz, dla takich czasopism jak: Gazeta Wyborcza, Wysokie Obcasy, Cztery Kąty, Wnętrza, Kuchnia, Atlas kulinarny Świata, Palce lizać.

Od dwudziestu lat czynnie uczestniczy w życiu fotografii artystycznej, biorąc udział plenerach, szkoleniach i wystawach zbiorowych oraz organizując wystawy indywidualne.

W latach 2004-2005 utworzył i prowadził Galerię Fotografii o tematyce

muzycznej „Muzol” w Warszawie.

W 2011 utworzył i prowadzi Galerię Fotografii Artystycznej Kąt na Stacji PKP Warszawa Falenica.

Od 2011 jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików.

Wystawy indywidualne:

1990 - MOK w Siedlcach, wystawa pt.: „Fotografia i ja”

1991 - Oriol w Rosji, wystawa pt.: „Oblicza nowej Polski”

1992 - DKP w Białej Podlaskiej, wystawa pt.: „Portrety”

1993 - Muzeum Zbrojownia na Zamku w Liwie, wystawa pt.: „Portrety”

2004 - Galeria „Muzol” - Warszawa, wystawa pt.: „Gitarzysci”

Ponadto w latach 1993 – 2017 brał udział w wystawach zbiorowych członków Fotoklubu Podlaskiego, FotoKlubu Wigierskiego oraz fotoreporterów Gazety Wyborczej oraz poplenerowych wystawach „Duchowość Pogranicza”.

Grzegorz Zabłocki

Ur. w 1960 r. Absolwent Wyższego Studium Fotografii w Warszawie, od 2007 r. należy do Związku Polskich Artystów Fotografików, członek Foto-Klubu Ziemi Chełmskiej. Jest autorem kilku wystaw indywidualnych, uczestniczył w ponad 70 wystawach zbiorowych. Współautor albumu fotograficznego „Ślady obecności”. Pracuje w Muzeum Ziemi Chełmskiej.

Paweł D. Znamierowski

Ur. 20 grudnia 1961 roku w Lublinie. Studia w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS (dziś Wydział Artystyczny) w Lublinie. Dyplom z malarstwa, aneks z fotografii u prof. Mariana Stelmasika, doktorat na WA UMCS u dra hab. Marka Mazanowskiego, członek ZPAF i ZPAP.

Wystawy indywidualne

2016 - Spojrzenia, malarstwo fotografia, grafika, wystawa jubileuszowa 30-lecie pracy twórczej, WBP Lublin

2015 - fotoGRAFIKA, Objazdowa Galeria Sztuki ZPAP, DK Lublin

2015 - fotoGRAFIKA, (wystawa i wykład w ramach Akademii odkryć fotograficznych), CK, Lublin

2014 - fotoGRAFIKA, (Struktury malarskie), Muzeum UMCS, Lublin

2011 - fotoGRAFIKA, En face, Muzeum UMCS, Lublin

2010 - Wystawa fotografii, ZPAF, Galeria Atelier, Chełm

2009 - fotoGRAFIKA, Galeria WBP, Lublin

2008 - fotoGRAFIKA, Muzeum UMCS, Lublin

2007 - fotoGRAFIKA, Galeria WBP, Lublin

2006 - 3xZ fotoGRAFIKA, Galeria WOK, Lublin

2006 - fotoGRAFIKA, Muzeum UMCS, Lublin

2005 - fotoGRAFIKA, Galeria Zielona WBP, Lublin

1992 Wystawa malarstwa, Galeria TPSP ul. Grodzka, Lublin

1990 Wystawa malarstwa, Muzeum UMCS, Lublin

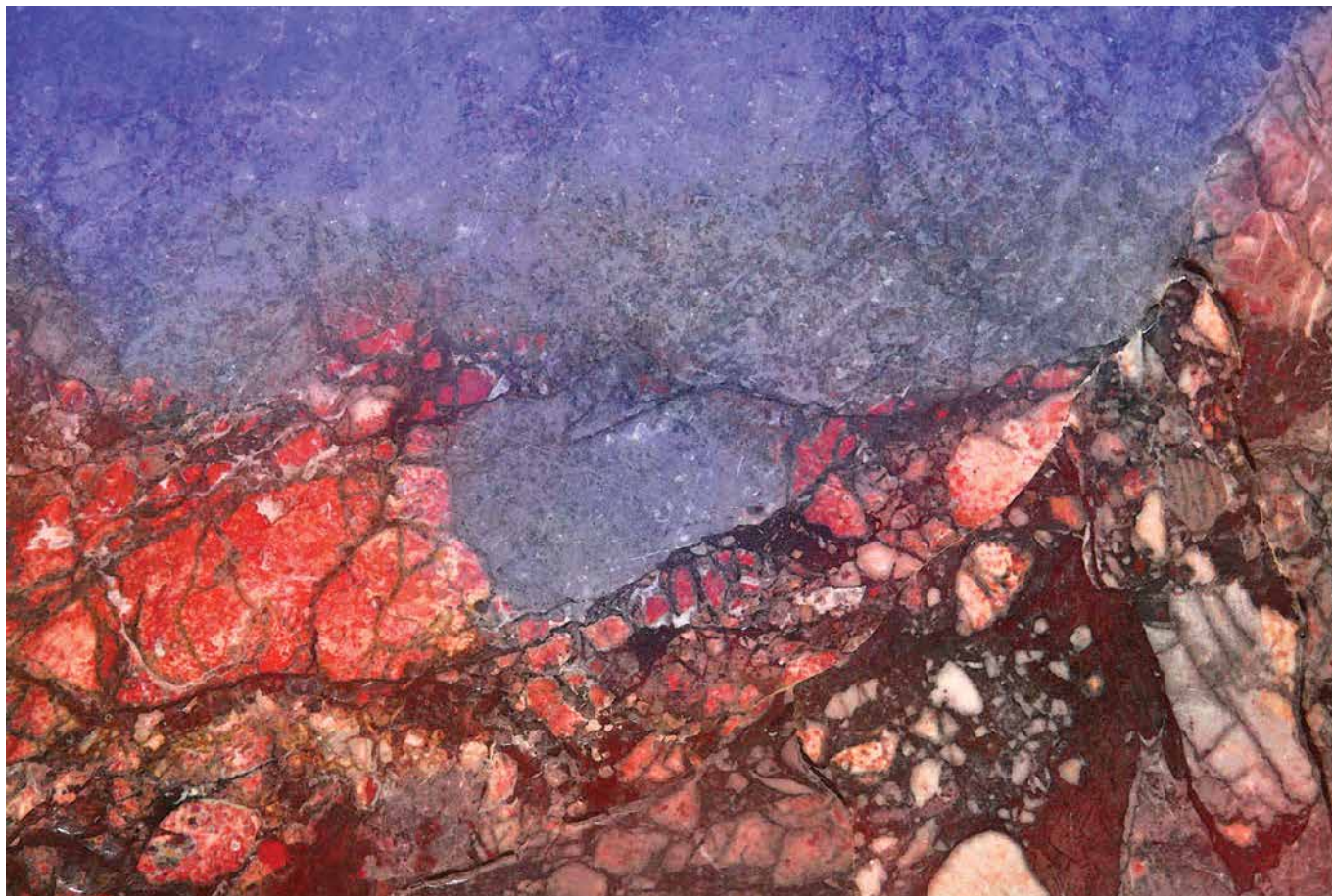
1989 Wystawa malarstwa, Foyer Filharmonii, Lublin

1988 Wystawa malarstwa, DK Lublin

1988 Wystawa fotografii „Sen poza domem”, Muzeum UMCS, Lublin

1987 Wystawa fotoGRAFIKI, Galeria kominkowa LDK Lublin

1986 Wystawa prac plastycznych, WDK Lublin

Zbigniew Zugaj

Urodzony w 1933 r., zmarł w 2012. Działalność twórcza i wystawiennicza od 1956 roku. Członek rzeczywisty Związku Polskich Artystów Fotografików od 1965 r. Tytuł AFIAP przyznany w 1972 r. Ogółem brał udział w 130 wystawach w tym w 70 międzynarodowych. Ważniejsze wyróżnienia: złoty medal na wystawie „Człowiek” 1967 w Legnicy, brązowy medal na „Homo 69” w Legnicy, nagroda na wystawie w Saragossie (Hiszpania), złoty medal w Berlinie (1970) oraz w Prełuc (Czechosłowacja), dyplom w Rostocku, srebrny medal Buenos Aires (1970). Brązowy medal w San Benedetto oraz w Rostocku (1972).

Wystawy indywidualne: w Lublinie 1962, 1965, 1968, 1969, 1970, 1972, 1975. oraz w Zamościu 1966, 1992, Puławach 1970, 1982. Ponadto w Brześciu 1969 i Ułan Bator 1969. Przez ponad 10 lat współpracował z teatrem im. Osterwy oraz Teatrem Muzycznym, wykonując fotosy do folderów i afiszy premierowych.

Albumy autorskie pt. „Lublin” 1988, 1994 i 1999. Autor ok. 500 pocztówek krajoznawczych z terenu Lubelszczyzny, licznych folderów, plakatów i kalendarzy.

Tadeusz Żaczek

Urodziłem się 23 maja 1958 r. w Białej Podlaskiej. Jestem absolwentem Politechniki w Częstochowie Wydziału Budowy Maszyn. W 1981 r. ukończyłem Studium Fotografii. Od 30 lat zajmuję się fotografią zawodowo. W latach 1979-1988 pracowałem jako instruktor fotografii w Młodzieżowym Domu Kultury i w Wojewódzkim Domu Kultury w Białej Podlaskiej. W październiku 1988 r. uzyskałem uprawnienia czeladnicze z zakresu fotografii, a od 1989 do 2001 pracowałem jako fotograf w Muzeum Południowego Podlasia. Przez dwa lata

(1991 – 1993) byłem zatrudniony w oddziale regionalnym „Gazety Wyborczej” w Białej Podlaskiej jako fotoreporter. Współpracowałem z gazetami: „Słowo Podlasia”, „Welkome to Lublin”. Moje fotografie były eksponowane na wystawach zbiorowych i indywidualnych. Moje zdjęcia można obejrzeć w wielu albumowych wydawnictwach poświęconych Lubelszczyźnie i Podlasiu. Czynn timer uczestniczę w ogólnopolskich plenerach fotograficznych. Jestem członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Posiadam własne studio fotograficzne.

projekt i skład:

FRUWAMOJAMARYNARA

70/700

70-LECIE ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW FOTOGRAFIKÓW & 700-LECIE LUBLINA

PATRONAT
HONOROWY

PREZYDENT MIASTA LUBLIN
KRZYSZTOF ŻUK

